

Свършила се и втората година. Господаря му оставил пак кесия с пари.

— Вземи, — казал му той, — колкото искаш!

Слугата помислил, помислил, колко да вземе? И пак взел един грош. Отишел пак на кладенеца да пие вода и без да иска изтървал и тоя грош в кладенеца. И той потънал при другия.

Захванал се за работа слугата пак още по-усърдно, още по-с-присърдце. Дене недояждал, ноше не до-спивал. И гледаш: на други житото слабо, белее се без жрна, а на господаря му буйно, клюмнали пжлни златни класове, очи да не отделиш от тях. На други воловете едвам преплитат крака, а неговите играят из улиците, реват и рият. На други конете се заваят и падат, а неговите не могат да се удържат с юзда. Господаря разбрал кому трябва да благодари за всичко това.

Свършила се и третата година. Той изсипал една кесия пари на масата пред слугата. Там имало и златни жлтици и сребърни левове и бели грошове. Господаря казал на слугата си:

— Вземи колкото искаш... Твой е труда, твои са и парите!... — Рекжл това и излязжл навжн.

Слугата взел пак един грош и отишел на кладенеца, а там над водата плуват неговите два гроша, които изпуснал по-рано. Взел ги той и тях, зарадвал се и си казал:

— Време е вече и аз да поскитам по света, да погледам и видя хората.

Простил се с господаря си и тржгнал, дето му видят очите.

Тржгнал през полето. Чува, че някой го вика. Обржца се, а то мишка.

— Бате, батенце, — вика му мишката, — подари ми една парица и аз в нужда ще ти помогна!

Слугата ѝ под-рил един грош.

Минал през гората. След него припка един бржм-бар и му вика:

— Бате, батенце, подари ми една парица! В нужда и аз ще ти помогна.